

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 27 septembrie - 3 octombrie 2020

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

RUGĂCIUNE

Tată, tu ai încredințat sfântului Iosif ceea ce aveai mai prețios: pe Pruncul Isus și pe mama sa, pentru a-i proteja de pericole și de amenințările celor răi. Dă-ne și nouă să experimentăm protecția sa și ajutorul său! El, care a simțit suferința celui care fuge din cauza urii celor puternici, fă ca să poată întări și proteja pe toți acei frați și acele surori care, forțați de războaie, de sărăcie și de necesități, părăsesc casa lor și țara lor pentru a porni la drum ca refugiați spre locuri mai sigure! Ajută-i, prin mijlocirea sa, să aibă forța de a merge înainte, întărirea în tristețe, curajul în încercare! Dăruiește celui care îi primește un pic din duiosia acestui tată drept și înțelept, care l-a iubit pe Isus ca pe un adevărat fiu și a sprijinit-o pe Maria de-a lungul drumului!

El, care câștiga pâinea cu munca mâinilor sale, să se îngrijească de cei cărora viața le-a luat totul și să le dea demnitatea unui loc de muncă și seninătatea unei case! Îți cerem asta prin Isus Cristos, Fiul tău, pe care sfântul Iosif l-a salvat fugind în Egipt, și prin mijlocirea Fecioarei Maria, pe care el a iubit-o ca soț fidel după voința ta. Amin.

Papa Francisc

Mesajul pentru Ziua Mondială a Migrantului și Refugiatului

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Crina Dobocan, Alexandru David Mihele, Maria Belechi, Adrian Ioan Ciupleu și Ioana Moș**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Ca și când Dumnezeu nu ne-ar cunoaște...

De multe ori dezamăgim pe cineva de lângă noi, pe noi înșine sau, ni se pare, că-l dezamăgim pe însuși Dumnezeu. Suntem atunci încolțiți de tentația întristării. E ca și cum o oglindă a vanității s-ar sparge, iar imaginea noastră nu se mai reflectă în nimic, pierzându-se în neant. Nu mai avem un feed-back al propriei identități și pentru o perioadă mai scurtă sau mai îndelungată de timp suntem ca și pierduți. Dacă ne uităm însă la etimologia cuvântului, ne dăm seama că totul este de fapt o eliberare: a “dez-amăgi” este de fapt contrariul “amăgitului”, un fel de trezire la realitate. Nu mai amăgim pe nimeni, nici pe noi înșine, nici pe aproapele și nici pe Dumnezeu. Ne regăsim așa cum suntem cu adevărat și devenim liberi de orice etichete. (...)

Evangelhia de astăzi ne dăruiește o lumină particulară asupra acestei realități, vorbindu-ne despre Petru. Primul dintre Apostoli este în acest moment un pescar ce, după o zi de muncă sub semnul eșecului, cu bunăvoință își pune barca la dispoziția lui Isus. Când însă experimentează distanța dintre el și Dumnezeu, se așează în genunchi în fața Mântuitorului și-i spune: “Doamne depărtează-te de la mine că sunt un om păcătos”.

Petru face un lucru, în aparență, plin de bun simț. Îl facem și noi de multe ori, însă este fundamental greșit. În primul rând i se pare că-i spune lui Isus o noutate, care-i revelează un lucru nou: “Doamne sunt păcătos!” Oare credem că Dumnezeu nu ne cunoaște atunci când ne cheamă, că nu știe cu cine are de-a face? Când ne punem în genunchi în fața preotului, avem oare impresia că-i dezvăluim Mântuitorului, prin preot, lucruri noi? E evident că Cel care ne cunoaște din pânțele maicii noastre, cunoaște în amănunt momentele de lumină sau de întuneric ale fiecăruia dintre noi. Petru crede deasemenea că păcatul și nevrednicia sunt obstacole de netrecut pe calea înspre Dumnezeu. Îi cere lui Isus să se îndepărteze, fiindcă se simte extrem de departe de El.

Nu trebuie să uităm că Luca își scrie Evangelhia pentru un anume Teofil. În limba greacă, Teofil înseamnă “iubitor de Dumnezeu”, astfel că evangelhia ni se adresează nouă tuturor, iubitorilor de Dumnezeu. Ascultând cuvintele Sfintei Scripturi de astăzi suntem invitați să ne aducem aminte că Isus ne cheamă nu fiindcă nu ne cunoaște bine. Ne cheamă de asemenea nu fiindcă am avea calitățile necesare pentru misiunea încredințată. Singura rațiune a chemării noastre este iubirea nemărginită a lui Dumnezeu pentru noi.

Împreună cu Petru suntem păcătoși și cu totul inadecvați pentru planul lui Dumnezeu. Dar putem respira ușurați: tot ca și el suntem creați și înnoiți încontinuu de iubirea îndurătoare a lui Isus. Ea, iubirea lui Dumnezeu, este demnitatea, mândria și fundamentul misiunii noastre.

PS Claudiu, Episcopul Curiei